

SZEMLE.

Megjelen:
minden vasárnap.

Egyes szám 10 kr.

Előfizetési feltételek.

Egész évre 5 forint. Félévre 2 forint 50 kr.
Negyedévre 1 forint 25 kr.

Hirdetéseket elfogad a kiadóhivatal és Jäger Nándor
úr könyvkereskedése.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

II. tized 271. szám,
hová a lap szellemi részét illető
kéziratok is címzendők.

A mi nagyjaink.

NAGY SÁNDOR.

Nehogy az olvasó csak egy pillanatig is kétségeskedjék, sietek kijelenteni, hogy nem Fülöp, macedoniai király történelmi nevezetességű fiáról van szó, megalkotójáról annak az óriási világbirodalomnak, minőt sem azelőtt, sem azóta hagyomány és történelem meg nem örökölt. A mi Nagy Sándorunk világotrengető hősiességgel nem küzd, nem kiálthatott rá atyja, hogy keressen magának más várost, mert H.-M.-Vásárhely neki kevés és ő nem vágyakozik ki szülővárosa szűk határai közül, melyek elég tért nyújtanak tevékenységének, ambíciójának.

*

De azért van benne mégis valami hasonlóság a nagy világhódítóval: az erély, mellyel az is, ő is, mindenik a maga Bucefalusát megüli, sőt derekasan meg is nyergeli, mert nem mulik el egy-egy közgyűlésünk úgy, hogy Nagy Sándor alá egy fogas interpelláció képében hánytorgó, vad Bucefalust ne tolnának az ő »jó emberei«, kik azonban jobbadán rendesen kénytelenek végre arra a meggyőződésre jutni, hogy az a fránya kapitány — (ad vocem: fránya hadnagy) nem csakhogy derekasan megüli a nyergét, hanem többnyire még őket rugatja meg a saját vad csikajukkal — akarnám mondani vad interpellációjukkal.

*

Mert alig van közéletünknek, Ábrahit kivéve olyan embere, ki a közgyűlésen még annyi megtámadtatásnak volna kitéve, mint Nagy Sándor. Talán azért támadják olyan gyakran meg, mert tudják, hogy sangvini-kus ember, s szeretnek gyönyörködni csipős,

vagdalkozó, válaszaiban? — De tény az is, hogy kivüle nincs egy is, ki a megtámadtatásokat olyan erélyesen tudja megczáfolni, érvekkel megdönteni, mint ő, kinek a közgazgatás minden csinja-binja a kis ujjában van, s ki mindig a meggyőződés szilárd hangján tartva beszédeit, azáltal okvetetlenül meggyőz és a maga részére nyer meg mindenkit.

*

Kár, hogy ez az erély nála jobbadán önkénykedéssé fajul, mert enélkül bizvást lehetne róla azt mondani: hogy bir mindazon tulajdonokkal, melyek egy kitünő tisztviselőt jellegeznek. Lehet azonban az is, hogy állása hozza ezt úgy magával, mert ő a mi saját külön *Thajsz* Lexink, a rendőrség feje városunkban s az a kör, melyben ilyenül forognia kell, bizony nem éppen az ibolya parfüm és kazauliki rózsaolaj fogyasztója és kedvelője. Egy éles, nyers kiáltás ott sokszor nagyobb és gyorsabb eredményre vezet, mint a gyöngéd rábeszélés és czirógatás s bizony ki ezt megszokta, gyakran eshet abba a tévedésbe, közgyűlések alkalmával, legkivált ha nyugalmát valamelyes szakmájába indítvánnyal, pláne interpellációval háborgatják, hogy azt hiszi, most is a rendőr kapitányi szobában van s nem a »mélyen tisztelt közgyűlés«, hanem egy deliquens van előtte.

*

De ezt leszámítva azután, nincs a város házán kitünőbb közigazgatási hivatalnok nála, de a közgyűlési teremben sincs igazabb védője, velősebb szónoka a megtámadott tisztviselőknél, kikért bárkik legyenek

is, mindenkor kész a sikra kiszállni. Maga is hivatalnok, e pontban teljes tudatával bír annak, hogy: hódie mihi, cras tibi, s bizony csak ohajtandó volna, ha összes hivatalnok karunk úgy tudná érvényesíteni, magáévá tenni az együvé tartozóság elvét, mint ő. Nagyon sok botrány elmaradna akkor a mi közgyűlési termünkéből, a közjó javára. S ezért el is nézhetjük Nagy Sándornak ez egy gyöngéjét, vagy hibáját, annyival inkább, mert én hiszem, ha a bizalom más helyre állítaná és kivenné a »Mihaszna Andrások« köréből, ez a hibája is elenyészne.

Plutó.

Csáki Mihály.

*Hosszu cikkbe szedtek „Hódmezőék“ szépen
Öreg Csáki Mihály, téged, a múlt héten
Mondatván ajkaddal olyan okos dolgot,
Amilyent még e lap maga soh' sem mondott :
„Hogy, bár volna gazdag minden hivatalnok,
Ökre alá vetne akár bankó-almot,
Tarthatna fogatot, nem egyet, ha' párost
S így aztán ingyenbe szolgálná a várost.“*

*Én ugyan ott voltam, de még sem hallottam,
Hogy te ily ékesen beszéltél vő'n ottan,
De hát, ha ők mondják már csak el kell hinnem
S híredet nagy messze ki kell vinnem innen,
Mert ez a város szűk befogadni téged,
Ismerje messze föld a te bölcseséged,
Veréb a háztetőn arról csiripeljen,
Nagy világlapokban neved szerepeljen.*

*Hja! hiába, úgy van! mi büszkék vagyunk rád,
Hivatalnokoknak, ki szóval annyit ad,
Hogy a nagy bőségben duskálkodhat kényén:
Arany madár tojik aranyat kéményén,*

*Mert a kimondott szó fölér ám a tettel
S így ha találkozunk dijnokkal, vedlettel,
Betakarjuk szépen abb'a „Hódmezőbe“,
Mely bölcseségedet kürtöli az égbe.*

*Szegénynék, mindenre jó lesz az a szép szó,
Telik abból kenyér, pecsenye, bor, czéczó,
Téli kabát, cipő, asszonynak, gyereknek,
Ugy, hogy bizonyosan áldva em'legetnek
S meghagyják örökül késő unokáknak,
Hogy a hol egy ócska „Hódmezőt“ meglátnak,
Jusson az eszükbe, mit irt rólad régen
S kiáltás: a nagy bölcs Csáki Mihály, éljen!*

Mephistó.

Az öreg Sirl Wolf akaskadásai.

— Najdtisztelető Karancsi pap oreság írta „Hóttmezü“ molt számába benne edj „legujab nilatkozta-tás“ amibe foglalkoz magát az Ábraj pal-gárnadj oreságától fülemlített levelekkel és aztot mand, hojd szép Ábraj oreságtul tüle, hojd beismer, hojd azok a levelek nem vonatkozzák magukat Badragi ödjre. Van o najdtisztelető oreságnak thükeletes igazság, mert udj tudok, hojd azok a levelek csakudjan nem vonatkozzák Badragi ödjre, hanem igenis Karancsi ödjre.

— Vót nadj ürem szabadelvő pártiak küzt a molt héten, mikar olvastak a Budapester ojságok-bul, hojd a mi képviselünk a gnädiger Herr vün Gasztoni szavazta a kormánypart jóvaslatra rá.

Pedig volt nadjon kár udj örülni szabadelvő párti választóknak, mert volt a dologba csak anji, hojd az az ojság hozott edj probe nummer a *jövő évi számaibul* és küldte meg aztot mindenfelé, abba türténte aztán meg az a kuriozitét, hojd a najdságos küivet oreság szavazta kormánnjal.

— A Khobi Zitterbarth, oki van edj atjafijerek én tülem, aztot khérdez tülem, hojd a Csáki virsilis oreságot mér czikkez udj meg a „Hóttmezü„? — „Nü, mandtam neki rá erre, hát nem todsz te aztot, hojd Hóttmezü ragadja meg minden alkalom arra, hojd valamit elferditsen!“

Garantirozott hírek.

— A leköszönt polgármester helyére ugyan csak sok lesz a pályázó. Nem csak helybeliek, hanem messze vidékiek is óhajtanak e fényes tisztségbe beülni. Igy a többek között, mint értesülünk, Herman Dániel, pécsi polgár is pályázni fog s reménye van, hogy itteni előkelő rokoni összeköttetéseinél fogva, meg is választják.

— Szegedi Mihály színigazgató, ki most Félegyházán időz társulatával, ide jövetelét elhalasztotta azon időre, mikor az állandó színház, melyre a Vásárhely és Vidéke már felhívta a közönség figyelmét, felépül. Az igazgató urat ez elhatározásra az birta, mert társulatának egy ideküldött tagja oly tömegesen gyűjtött előfizetőket, hogy azokat a sasbéli terem befogadni képtelen.

— A kóbor ebek ellen szigoru rendeletet bocsátott ki rendőrségünk, melynek értelmében azok tartoznak ezentul valamely hentesüzletnél alkalmazásba lépni, leginkább azonban Cziifra Jutkánál, ki telkén fényes kutyanvelő-intézetet nyitott, melyben az ebek örökre elvesztik kóborlási kedvüket.

— Az állandó mükedvelő-társaság mult vasárnap tartott előadása alkalmából meggyőződött róla, hogy nem jó „*az égben*“ s ily elhatározta, hogy ezentul csak itt lent marad a prózai földön, hol a közönség is melegebb s nem fukarkodik ugy a tapssal, mint „*az égben*.“

— Csáki Mihály uram, mikor a Hódmező Vásárhely mult számában látta, hogy ötet ott megczikkezték, azonnal a nevezett lapszerkesztő bizottságához sietett s határozottan követelte, hogy azt a czikket revokálják, mert az a megdicsértetés, a közönség előtt nagyon gyanus lehet, de különben is olyan pazarul szorták rá a sok szép dicshimnust, hogy az nem egyez meg az ő elveivel, mert — hiába avval is porólui kell.

— Az uj ártézi kut felépítményén serényen dolgoznak már s ily az remélhetőleg mihamarább átadatik rendeltetésének. A felépítményvel egyidejűleg, a közellevő egyik paplakba zuhanycsovezetet vezetnek be, hogy legyen mivel lehüteni a nagy diadalörömet.

— Ábrai Károly volt polgármester, miután állásáról leköszönt és magányba vonult, ismét fölvette írói tollát s legelsőbben is egy szenzációs regényhez fogott, melynek czime: „*A nyoma vessett*.“

— Városunk közönsége, mely tudvalevőleg minden szép és nemesért lelkesül, legujabban egy igen nemes eszmét karolt föl, mikor elhatározta, hogy a magyar zene egyik kiváló bajnokának és művelőjének, az elhunyt Nyizsnyai Gusztávnak emlékszobrot állit. A szükséges összeget aláírások útján reménylik beszerezhetni s az aláírások sorát Csáki bátyánk nyitja majd meg.

— Az utkaparók, nagyságosakká avansziroztak és a köztisztaság érdekében teljesített hasznos működésükért elismerő okiratokat nyertek. Meg is nyugosznak most kiérdemlett babéraikon, mert mostanában már az átjárókon annyira meggyülemlik a sár, hogy egész Libanoni hegyek képződnek rajtuk. Ohajtandó volna, hogy hatóságunk a nagyságos utkaparó urakat, jó nagy esőzés után vagy ötvenszer végig sétáltatná az átjárókon.

— Diszes esküvőnek voltak tanui a „Hódmező“ előfizetői a mult október hó 26-án, mikor is a nevezett lapban Karanci Dániel 00000-ik nyilatkozatában, *ünnepélyes esküt* tesz ismét, hogy ötet mindég csak a közjó iránti tekintet, sohasem személyes érdek vagy gyűlölködés vezérli tetteiben. A közönség ez ünnepélyes aktus által egészen a könyekig volt és annyira meginditva, hogy amint megindult, ott is hagyta — a „Hódmezőt.“

A „józanokhoz.“

Diadalt ültetek a gyűlésteremben,
Leköszönt, kit sujtott a méltatlan vád;
Hiazem: nagy az öröm most táborotokban,
Mint akik megmenték a dicső hazát —
Mindenik egy hősnak képzei magát most,
Ki — nagy szájjal — védte e letiprott várost.

Hej! de vigyázatok, még korán örültök,
Nem valódi ám még az a diadal —
A port elveri még rajtatok a gyűlés,
S fut még mindenitek, hogy se lát se hall —
Az ilyen szóharcban kaczaghatni sokat,
De a győztes az, ki utoljára kaczag.

Rézfokos.

Az ovodából.

Megtörtént események. — Elárulta: **Parányi.**

Károlyka: (egy rajzot mutat fel) Ovodász bácsi télem, miczoda állat ez itten?

Ovodás: Ostoba kölyök, hát nem látod, hogy kutya?

Károlyka: De hiszen tedvesz ovodász bácsi, esztet a Déza bátám lajzolta a dimnáziumba, aztán az van aláülva, hod dítónó, aztán emitt a szaltába meg az ovodász bácsi mada ilta oda, hogy: nadon jó!

Ovodás: Eltakarodsz vele! (magába morfondíroz) No bizony, mintha én tehetnék róla, hogy azóta az a disznó, kutyává változott.

Ovodás: (hegedül) No, gyerekek, vigadjatok ma, majd én hegedülök, ti meg tánczoljatok. (egy kis lány elhibazza a tánczot) Hát te, nem tudsz vigyázni, nem hallod a taktust?

Ninike: (szepegve) Nem tudot én méd ud mint az ovodász bácsi, hod ud tánczoljat, ahod huzzát.

Ovodás: (végig huz rajta a vonóval) Ejnye, kis haszontalan élösdije, mit mondtál? — Hát mikor és hol tánczolok én ugy, mint ahogy huzzák?

Ninike: (most már sirva) Hát télem szépen én nem tudom, ezat a papátul hallottam, mitol a Hódmező-Vászáljejt leczapta aztán aszonta, hod: ez a Fodol ovodász isz ezat ojan szeltesztő, mint ati cezezel vót: ez is ezat ud járja, ahod a szeltesztő bizottsád huzza.

Teátrália.

*Színészeknek üres ház, műkedvelőknek teli ház, még pedig zsúfolásig. Hja! hiába! nem a művészet pártolása lelkesít, hanem — a kíváncsiság.

*De azért volt műélvezetünk is, mert özvegy St. Denis Julia asszony, meg az ő hamis párisi szobacziuzsa, az a Róza igazándian művészzel ábrázoltak, méltó társukra találván egy „irodalmi fénycsillagban“ — ugy hogy félő, miszerint ilyen korrekt játék után már majd a *kíváncsiság* is elenyészik és léssen műkedvelőknek is üres ház, mely mellett felkophat az álluk. Pedig az éhenhalók nem jutnak be „*az égbe.*“

Pályázat.

H.-M.-Vásárhely szab. kir. város részéről ezenel pályázat nyittatik a lemondás folytán megürült polgármesteri állásra.

Pályázhatnak mindazok, kik szeretnek jár-szalagon járni s a józan párt engedelmes, kész szolgálói lenni. Ez állás javadalma, ha a megválasztott jól viseli magát és a kellő *font* *előírt* *qualifikációval* bir, 1600 frt és naponta háromszori megezirógattatás, ezenkívül a legnagyobb *el-nézés* *mindenekben.* A *jelzett* *qualifikációval* *nem bírónál* pedig, szintén 1600 frt évi fizetés, minden közgyűlésen, akár rendes, akár rendkívüli legyen az, több rendbeli interpelláltatás, megtámdatás, rágalom és gyanusittatás.

Pályázni óhajtok fölhivatnak, hogy kellőleg fölszerelt folyamodványukat alólírottnál a f. hó 15-ig annyival inkább benyujtsák, mert a később beérkezőket a józan párt figyelembe nem veheti.

Kelt H.-M.-Vásárhelyen, 1884. pályahó 1-én.

Karancsikoff Dániel,
a józan párt végrehajtója.

Statisztika.

(Saját külön Keleti Gusztávunktól.)

Érdekes statisztikai adatok birtokába jutotunk H.-M.-Vásárhely vasuti forgalmára vonatkozólag, különös tekintettel a kutyákra. — Ez adatok szerint, ugyanis, az tűnik ki, hogy a vasut kiépítése és forgalomba bocsátása óta, Hódmező-Vásárhelyre 8 kutya inportáltatott, de egyetlen egysem vitetett ki. Sokáig töprenkedtünk rajta, mi lehet e különös esemény oka, míg végre megfejtését megtaláltuk a Czifra Jutka féle esetben: igen nagy lévén a belfogyasztás, semmi sem jut a kutyákból kivitelre.

Szerelmi lyra.

Illatos levélkét
Irtam kedvesemnek,
Vallottam benne, hön
Lángoló szerelmet;
Küldtem benne esőket
Forró ölelést is,
No meg: mert katona,
Pár forintnyi pénzt is.

Gondoltam: szegénynek
Jól esik figyelmem,
Hisz mondta, nem egyszer:
Ezerszer: hogy bennem
Órangyalát látja,
Én vagyok mindene . . .
Órangyal neki hát
Pénzt hogy ne küldene?

De azt is megirtam:
Mit vegyen a pénzen,
El ne igya, kancsó
Fenekre ne nézzen —
Vegyen rajt' jó meleg
Harisnyát, mert tél van
No, meg levélpapírt,
S válaszoljon néha.

Meg is jött a válasz,
Szerellemmel telve —
Enyém, csupán enyém
Sziv-vére, szerelme . . .
És az utóirat? —
Oh, bár belé bujna
Az ördög! azt írja:
Pénzt küldj rózsám újra.

Bunkó.

Adomák.

Iskolalátogatni megy az esperes s egy faluban a magyar nyelvből examinálván a gyermekeket, kántortanító uram nagy dicselkedve említi föl neki, hogy ezen a téren újító, amennyiben az ő tanítványai képesek bármelyik magyar főnevet úgy is kifejezni, hogy csupán és kivétel nélkül csak az *e* magánhangzó lesz a kifejezésben, ha eredetileg az illető főnévben egyetlenegy ily magánhangzó sem volt is, és pedig anélkül, hogy az által értelmzavar keletkeznék.

— Hm! mondja az esperes mosolyogva. Erre már csakugyan kíváncsi vagyok. No, kis fiam, hát például, hogy mondanád ezt *e*-vel, hogy *kalap*?

A kérdezett föláll és bátran felel: *fejfedele*.

Helyes, nagyon helyes! Hát ezt hogy: *czigány*?

— Zenére termett fekete szerzet, feleli ismét a nebuló.

Az esperes ur igazán elámul ilyen nagy ügyességen és hirtelenében egy másik gyermekhez fordul a kérdéssel.

— Hát te, fiacskám, megtudnád-e mondani *e*-vel a macskát?

A kóczos nebuló föláll, fülig pirul és láthatólag küzd zavarával.

— No, nyögd ki hát no, biztatja a kántortanító, ki nem kevésbé lön büszke, látva a hatást, amit az ő tudománya keltett. — Hiszen tudod!

— I-igen, kérem alássan, hát — egerek esperese!

Tableaux.

A földosztályozáskor történt, hogy az akkor ugynevezett földkóstolók kimentek a tanyák közé, hivatásukban eljárni s a többek közt egy helyen a gazdát nem találván otthon, csak a feleségét, maguk indultak meg, hogy a tanya földjét osztályozzák.

A gazda felesége gyanus szemmel nézte az urak működését s a konyha ajtóból ugyancsak csodálkozással látta, hogy hajol le közülök olykor-olykor az egyik és fölcsipve az ujaival a földből, kóstolgatja.

Egy ideig csak hallgatag nézte őket, de aztán nem állhatta meg tovább s utánuk kiáltott:

— Hej! tekintetes urak! ide jöjjenek ni, itt a tanyaház körül kóstolgassák, itt tudom, hogy jobb lesz!

Beküldetett.

Bátorkodom a t. gyászszal sujtott családok figyelmét új temetkezési vállalatomra felhívni. Azon körülménynél fogva, miszerint ifj. Fodor István első hazai debreczeni érczoporsó gyáros urtól — ércz- és fakoporsóit — bizománybani eladásra átvettem, azon előnyös helyzetben vagyok, hogy minden temetkezési esetek alkalmára temetkezési czikkeimet olcsóbban adhatom, mint bárki is.

Addig, mig nyomtatás alatt lévő, eredeti gyári árjegyzékem külön is megküldhetem, álljon tájékoztatásul alább felsorolt és 12 különböző itt áru osztályba sorozott, kivonatos árjegyzékem. — Fakoporsó és hozzá való czikkekről — I. osztály: 8 forinttól 15 frtig, II. osztály 10 forinttól 20 forintig, III. osztály: 15 forinttól 25 forintig, IV. osztály: 30 forinttól 40 forintig, V. osztály: 45 forinttól 60 forintig, VI. osztály: 50 forinttól 60 forintig, VII. osztály: 60 forinttól feljebb egész 120 forintig. — Érczoporsó és hozzá való czikkekről — VIII. osztály: 55 forinttól 70 forintig, IX. osztály: 65 forinttól 90 forintig, X. osztály: 75 forinttól 100 forintig, XI. osztály: 85 forinttól 120 forintig, XII. osztály: 120 forinttól feljebb. Ezenkívül szoba bevonás, posztó- vagy bársony nyal és izlételjesen virággal diszitve, különféle alakú fél és egész disz-gyertyatartók és ravatalok

lótakarók, gyász kíséret kirendelés s bármely oldalról kívánt pompa kitejtés, a lehető legmérsékeltebben tett kiszámítás alapján eszközöltetik.

Ajánlom a t. gyászszal sujtott családoknak, esetleges alkalmakkor, költségvetésem és czikkeim megtekintését, melyből első tekintetre bár ki is meggyőződhetik, hogy oly csinosat és célirányosat — oly olcsón — mint én, senki nem képes előállítani. Gazdag kiválasztás mü-virágok, bőr, moull, selyem és moha sirkoszorukban. Sirkoszoruk szalaggal és felirattal a legcsinosabban és legolcsóbban elkészíttetnek. Különös nagy raktár lüster, ternó és minden új faj gyászkezelésben.

Temetkezési vállalatom a Dózsits-féle házbán, — bemenet a nagy kapu melletti ajtón. — Halotti bejelentéseket vagy ott, vagy pedig főüzletemben, a Szilárdy-féle szürke palotában Kovay Mátyás ur fűszerkereskedése mellett, kérem eszközölni.

Tisztelettel

Kiss Jakab,
új temetkezési vállalata.

■ Kérem czimemet, más hasonhangzású névvel össze nem téveszteni. ■

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: **Mephisto.**

Üzlet áthelyezés.

Van szerencsém a t. közönség és megrendelőimmel tudatni, hogy **f. hó 8-tól**

asztalos-üzletemet

a fő uton lévő Bereczk-féle házból a **szentesi-utcza Lövi Ferencz ur házába**, az ugynevezett „**veres ökör**“ épületbe tettem át, hol is mindenféle épület- és legfinomabb butorasztalos munkák a legjutányosabban készíttetnek.

Tisztelettel

ifj. Antal János

asztalos.

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém a t. temetkezőket azon **ujabb intézkedéséről** tudósítani, hogy helyben, a **szentesi-utca 4-ik szám alatti**, a m. kir. adóhivatallal szemben, saját házámban levő

első h.-m.-vásárhelyi

temetkezési fővállalatomat

valamint a **Dósits-féle ház** sarkán levő nagypiacztéri **temetkezési fiókraktáramat** úgy rendeztem be, hogy esetleges vásárlásaikat, a temetkezési társulatok bizottsága által helybenhagyott és elfogadott, **7 osztályba sorozott** árjegyzék szerint eszközölhessék. Az említett 7 osztályba sorozott részletes **rendkívüli árjegyzéket**, melynek hiteles másolata a temetkezési társulatok állandó bizottságának birtokában van, ugy temetkezési fővállalatomban (szentesi-utca 4-ik szám), valamint fiókraktáramban (nagypiacz-tér, Dósits-ház sarokhelyisége) minden bevásárló megtekintheti és tájékozásképen összes temetkezési cikkeimet beható vizsgálat alá veheti. Vizsgálata eredménye bizonynyal az lesz, hogy nálam minden e szakmába vágó cikk finomságra, izlésességre, kiállításra, értékességre és egyáltalán jóságra nézve, hasonlíthatlanul olesőbb és kitünőbb mint bárhol.

Ez állításom igazolására szolgáljon az alábbi oklevél, melylyel a h.-m.-vásárhelyi temetkezési társulatok szövetkezetének állandó bizottsága a f. 1884 ik évi április hó 6-án kitüntetett.

Ezen **rendkívüli árjegyzék** közrebocsátása folytán szabad legyen remélnem, hogy a temetkezésre bevásárlók, saját érdekükben is, vállalatomat továbbra is felkarolják.

Maradtam kiváló tisztelettel:

K I S S B E R T A L A N

az első h.-m.-vásárhelyi temetkezési vállalatok tulajdonosa.

Szentesi utca 4. sz., a m. kir. adóhivatallal szemben, hol temetkezési cikkek az éj bármely órájában is kaphatók
23. áll. biz.

1884. szám.

T. cz. Kiss Bertalan urnak, a h.-m.-vásárhelyi 1-ső temetkezési vállalat tulajdonosának, szentesi-utca 4-ik szám, helyben. Van szerencsénk önt értesíteni, hogy a h.-m.-vásárhelyi temetkezési társulatok szövetkezte az ön ajánlatát azon alapon, hogy az ön temetkezési cikkei az összes ajánlattevők megfelelő cikkeinél összehasonlíthatlanul jobbak, értékesebbek, izlésteljesebbek és ezek daczár az eladási árak mégis tetemesen a legkisebbek, **dicséretes osztályzattal** tüntette ki s egyszersmind önt a temetkezési társulatok szövetkezetének egyedüli szállítójának megválasztotta. — Kelt H.-M.-Vásárhelyen, a temetkezési társulatok szövetkezte állandó bizottságának 1884. évi április 6-án tartott üléséből. Nagy Tamás áll. biz. elnök, Hoffer Imre áll. biz. jegyző, Asztalos Sándor, Borsi Géza, Asztalos János áll. biz. tagok.

VUKOVÁRI KÉZ- és ARCZKENŐCS.

A legkitünőbb szer szeplő, májfoltok és az arczbőr minden egyéb tisztátalanságai ellen.
Egy tégely ára **50 kr.**

DR. RICHTER CSÁSZ. KIR. UDVARI FOGORVOS
MEUTHIN FOGPORA

➡ A legjobb a fogak ápolására és fehérségük megóvására. Egy doboz ára **40 kr.** ➡

Kapható: **Hegedűs Antal** diszmu- és rövidáru-üzletében a „Népbank“ mellett.